

Motion till riksdagen

1989/90:N451

av Eva Björne (m)

Konsekvenserna för Västernorrlands län av en kärnkraftsavveckling

---

Beslutet att avveckla kärnkraften ligger enligt regeringen fast trots att folkomröstningens krav inte uppfyllts, om förnybara energikällor och om tillräcklig tillgång av elektrisk kraft för upprätthållande av sysselsättning och välfärd.

Kärnkraften svarar för hälften av Sveriges elkraftförbrukning, för närvarande drygt 130 TWh per år. Vid en avveckling av kärnkraften måste stora delar av den borttagna produktionen ersättas med el från nya kraftverk med betydligt högre kostnader och därmed också högre priser. En höjning av det svenska elkraftpriset i förhållande till utlandet kommer att minska konkurrenskraften för främst den del av industrin som använder elkraften som råvara dvs. den elektrokemiska och den elektrotermiska industrin. I dessa industrier kan inte elkraften ersättas med andra energislag.

I Västernorrlands län förbrukas upp emot 8 TWh per år eftersom det finns så många elintensiva industrier i länet. Bara Sundsvalls kommun förbrukar dubbelt så mycket industriell el som Stockholms, Göteborgs och Malmö kommuner tillsammans.

De industrier som har den största energianvändningen i länet har redan en stor del av sin produktion utomlands och stora investeringar planeras, men till största delen i andra länder. T.ex. karbidtillverkningen vid Kema Nords fabriker skall byggas ut. De har en elkostnad som utgör 37 % av råvarukostnaden. Den utbyggnaden kommer att ske i Frankrike eller Norge.

Den socialdemokratiska regeringens oförmåga att ge klara och raka besked i såväl energifrågan som EG-frågan innebär att företagare inte vågar göra satsningar inom landet. Om det inom socialdemokratin finns något sunt förnuft och ansvar för landets elförsörjning så måste det visa sig snarast, i form av beslut – för landet blöder.

Vår kärnkraft är en säker, billig, miljövänlig kraftkälla med hög verkningsgrad. Elförbrukningen ökar inom praktiskt taget alla branscher. Alla prognoser visar på en ökad användning av hushållsel och inom den offentliga sektorn. Skall vi klara en ökande elefterfrågan, kunna välja olika former av livskvalitet och göra miljösatningar, såväl nu som i framtiden, måste vi både finna nya bra energikällor som ger eltillskott och behålla kärnkraften i många år till.

Västernorrlands län är redan nu en förlorare när det gäller befolkningsminskning. Det dräpslag som en kärnkraftsavveckling innebär för arbetstill-

fällena blir också ett dräpslag mot länets invånarantal. Kommunernas skatteunderlag kommer att minska drastiskt samtidigt som ålderstrukturen kommer att präglas av än fler äldre. De som blir kvar drabbas av ökade kostnader – skatter.

Väljer regeringen att inte subventionera detaljdistributionen och prisökningen blir 40–50 öre per kWh kommer de som bor i Norrlandsläna att drabbas av mycket höga utgifter för värme, hushållsström, el till sjukhus, skolor m.m. Det innebär ökade kostnader med flera tusen kronor per norrlänning och år.

I glesbygderna kommer en sjunkande efterfrågan och ett lågt pris på skogen samtidigt med höjda elpriser att slå dubbelt så hårt.

Om inte en katastrof skall drabba Västernorrlands län måste kärnkraften vara kvar så länge den är driftsäker. Under tiden bör inga ansträngningar sparas för att finna alternativa energikällor som väl fyller miljökraven och är prismässigt konkurrenskraftiga.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att kärnkraften måste finnas kvar så länge den är driftsäker och det inte finns bättre alternativ.

Stockholm den 25 januari 1990

Eva Björne (m)

Mot. 1989/90
N451